

Vekselererstanden og Bankerne og ved slet ikke, hvorledes den højtærede Minister kan falde paa at fremsætte en saadan Beskyldning imod mig. (*Stemmer*: Det er en Fejltagelse!). Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg ikke vilde tro mine egne Øren.

Finansministeren (*Brandes*): Jeg hørte ikke nøjagtig, hvad det ærede Medlem sagde, men det siges mig, at han har sagt, at jeg skulde have fremsat den Beskyldning imod ham, at han var betalt for at tale, som han gør. Jeg har ikke et Øjeblik kunnet tænke paa at sige om noget æret Medlem, at han var betalt for at udøve sin Rigsdagsvirksomhed, eller at hans Optræden skyldtes noget saadant. Jeg har sagt, at det ærede Medlem i denne Sag plejer visse Interesser, altsaa interesserer sig for bestemte Personer, hvad han da hele Tiden gør. Det ærede Medlem taler hele Tiden her i Salen paa en lille Stands Vegne, og jeg synes, vi andre forsøger paa at tale paa Samfundets Vegne og at paalægge visse Medborgere visse Indskrænkninger, underkaste dem et vist Tilsyn til Samfundets Tarv, men jeg ved ikke, hvad det har at gøre med, at det ærede Medlem skulde være betalt for sin Optræden her.

Det ærede Medlem sagde, han vilde ikke tro sine egne Øren. Det ærede Medlem begyndte med at tale for døve Øren her i Salen, og til Slutning tror han end ikke sine egne Øren. Han er i denne Sag udenfor de almindelige Regler. Det ærede Medlem forsvarer i Virkeligheden en slet Sag og en Sag imod sit eget Parti. I de store Højreblade her i Hovedstaden, i det hele i Højres Presse, har den af mig foreslaaede Skat været populær, inden den blev fremsat, altsaa har det ærede Medlem her haft en meget utaknemmelig og meget vanskelig Opgave, nemlig at gaa imod den Skat, som af hans eget Parti er forsvaret og billiget, ganske vist særlig af moralske Grunde, og det er jo muligt, at det moralske ikke i den Grad ligger for det ærede Medlem. Jeg har kun fremsat Lovforslaget for at skaffe Statskassen en højere Indtægt, ikke af nogen anden Grund, og det ærede Medlem har nu altsaa den vanskelige Opgave at søge at faa ringere Indtægt i Statskassen, end Lovforslaget gaar ud paa, idet han nemlig vil fjerne det Tilsyn, som skal bevirke, at Indtægten indkommer.

Schovelin: Nu hører vi altsaa oven i Købet, at det er Tilsynet, som skal be-

virke, at disse Penge kommer ind. Det er selvfølgelig ganske absurd, thi det er klart, at det, som skal bevirke, at Pengene kommer ind i et Tilfælde som det foreliggende, er, at de vedkommende Borgere, der skal fungere som Skatteopkrævere, loyalt opfylder Lovens Bud. I det store og hele maa dette kunne slaa til. Hvis de alle vil sætte sig imod Loven, vilde det paa ingen Maade være fyldestgørende, at der var den Smule Tilsyn.

Hvad Spørgsmaalet om det moralske angaar, maa jeg sige, at jeg staar nøjagtig paa samme Standpunkt som den højtærede Finansminister, i den Anledning har han altsaa ikke noget at bebrejde os. Vort Forhold til Moralien er i dette Tilfælde — jeg siger udtrykkelig i dette Tilfælde — ganske ens, der er visse andre Tilfælde, hvor det forhaabentlig er meget forskelligt.

Jeg maa bestemt protestere imod, at jeg skulde staa her og pleje visse Interesser. Hvad er det for Interesser? At pleje Interesser er et andet Udtryk for at have Interesse i, og jeg skulde altsaa have Interesse i at tale paa den lille Stands Vegne. Jeg tør sige, jeg staar ikke og har aldrig staaet i noget personligt Forhold til Vekselerere eller Vekselererstanden, og den er mig for saa vidt ganske ligegyldig, men jeg vil forsvare en hvilken som helst Stand, lille eller stor, som bliver Genstand for uretfærdige Skattepaalæg, hvormed jeg i dette Tilfælde mener Paalæg, som føres igennem paa en for de vedkommendes Erhvervsdrift hemmende og besværlig Maade.

Finansministeren (*Brandes*): Det ærede Medlem mente, at vi stod paa samme moralske Standpunkt i denne Sag, ellers ikke. Det giver jeg ham ganske Ret i, jeg ønsker lige saa lidt som det ærede Medlem at have min Moral ligestillet med hans, men det, han i denne Sag gør, er at stille sig paa et andet Standpunkt end sit Parti. Det er kun det, jeg har nævnt. Det ærede Medlem stiller sig paa et andet Standpunkt end sit Parti, idet hans Parti tog moralske Hensyn, mente, at en Skat som denne kunde blive en moralsk Skat. Det var jeg ikke overbevist om, at den kunde blive, og det er det ærede Medlem heller ikke. Han er imod sit eget Parti ogsaa i den Henseende, men overhovedet er han imod sit Parti, thi han ønsker ikke denne Skat. Til min Forbavselse sagde det ærede Medlem til sidst, at han er imod uretfærdige Skattepaalæg, og at det maa